

Budai Központi Kerületi Bíróság
11.P.XI. 24.645/2017/8.

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111/1037-0/2018	
Érkezett: 2018 JÚN 19.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	<i>du</i>

V É G Z É S

A bíróság a [REDACTED] felperesnek, [REDACTED] alperes ellen **parkolási pótdíj** iránt indított perében kezdeményezi az Alkotmánybíróságnál a jelen folyamatban lévő ügyben alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítását és részbeni megsemmisítését a következők szerint, egyben a bíróság a per tárgyalását felfüggeszti az Alkotmánybíróság kezdeményezett döntése megszületéséig.

Állapítsa meg a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy 1988. évi I. tv. 15/C. § (2) bekezdése, az abban foglalt emelt pótdíjért való felelősség annyiban alaptörvény-ellenes, hogy a nem emelt pótdíj befizetése elmaradásával érintett időtartam (a parkolási eseménytől számított 15 nap) elmúlása után anélkül áll be emelt pótdíj fizetési kötelezettség, hogy az emelt pótdíj fizetési kötelezettség jogkövetkezményére is figyelmeztető, de az eredeti pótdíjra vonatkozó fizetési felszólítás a parkolást igénybevevő részére szabályszerű - és hitelt érdemlően igazolt, de címzett felróhatóság esetén legalább hitelt érdemlően igazolandó feltételekhez kötött jogszabályi vélelem (s semmiképpen sem jogszabályi fikció) szerinti - kézbesítése az emelt pótdíj fizetési kötelezettség beálltát megelőző ésszerű, a teljesítéshez szükséges időtartammal megelőzően megtörtént.

Az Alaptörvénynek a kezdeményezett alaptörvényellenesség-megállapítással és megsemmisítéssel érintett rendelkezései: B. cikk (1) bekezdése, R. cikk (2) bekezdése, T. cikk (1) és (2) bekezdése, I. cikk (jogállamisághoz és jogbiztonsághoz való jog, jogkorlátozás arányossága és szükségessége), M. cikk (2) bekezdése (fogyasztói jogok védelme), XIII. cikk (tulajdonhoz való jog), XV. cikk (2) bekezdése (hátrányos megkülönböztetés tilalma), XXIV. cikk (1) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog hatósági eljárásokban), XXVIII. cikk (tisztességes eljáráshoz való jog bírósági eljárásokban),

A végzés ellen nincs helye fellebbezésének.

I N D O K O L Á S :

A magánszemély fogyasztó alperes parkolást igénybevevő (ellentmondásában és ellenkérelmében) nem vitatta a parkolójegy nélküli várakozást, de arra hivatkozott, hogy a parkolási díj és a nem emelt pótdíj 15 napon túli teljesítésével eleget tett pótdíj-fizetési

kötelezettségének, mert a 2017.05.02-i parkolási esemény helyszínén a szélvédőjére kihelyezett büntetőcédulát nem kapta meg, s csak és a parkolási eseménytől számított 60 napon belül postára adott, de a parkolási eseménytől számított 15 napon túl, 2017.07.08-án kézhezvett fizetési felszólítás kézbesítésekor értesült a pótdíjazásról. Nézete szerint ezért indokolatlan, hogy tőle emelt, 15 napon túl fizetendő pótdíjat követel a felperesi parkolási szolgáltató jelen perben.

A bíróság elrendelt kezdeményezését a parkolási pótdíj iránti jelen perben az alperes előzetes nyilatkozatában támogatta, a felperes ellenezte, részletes észrevételeket nem kívánt tenni.

A bíróság hivatalból észlelte az alaptörvény-ellenességet megvalósító indokokat.

A bíróság kitér az alapul szolgáló jogszabályi rendelkezésekre dőlt betűvel és szükség szerint részletesebb indokát adja az általa észlelt alaptörvény-ellenességnek.

Az alapul szolgáló eljárásjogi rendelkezések:

Az Alaptörvény

24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés szerint az Alkotmánybíróság (b.) bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb kilencven napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját; A (3) bekezdés a.) pontja szerint a (2) bekezdés b), c) és e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést;... illetve sarkalatos törvényben meghatározott jogkövetkezményt állapít meg.... A (4) bekezdés alapján az Alkotmánybíróság a jogszabály felülvizsgálni nem kért rendelkezését csak abban az esetben vizsgálhatja, illetve semmisítheti meg, ha az a felülvizsgálni kért jogszabályi rendelkezéssel szoros tartalmi összefüggésben áll.

2011. évi CLI. tv. az Alkotmánybíróságról

25. §-ának (1) bekezdése szerint ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A 41. § (1) bekezdése alapján ha az Alkotmánybíróság a 24. § vagy a 25-26. § szerinti eljárásában a hatályos jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét megállapítja, a jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést teljesen vagy részben megsemmisíti.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 155/B. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróság az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt szabályok szerint hivatalból vagy kérelemre kezdeményezheti. A (2) bekezdés alapján a bíróság (1) bekezdés szerinti eljárását az a fél vagy beavatkozó kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyben alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenes vagy nemzetközi szerződésbe ütközik. A (3)

bekezdés szerint az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről a bíróság végzéssel határoz, egyidejűleg a per tárgyalását felfüggeszti. A (4) bekezdés szerint az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező és az eljárást felfüggesztő végzés, valamint az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelem elutasítása ellen nincs helye külön fellebbezésnek.

A támadott jogszabályi rendelkezések folytán a perbeli esethez hasonló ügyekben a szolgáltató és a bíróságok által alkalmazott emelt pótdíjas joghátrány (egyébként az üzembentartó parkolási díjért és pótdíjért való felelőssége alapján) alapja:

1988. évi I. tv. 15/C. § A (2) bekezdés alapján a pótdíj összege a pótdíj kiszabásának napját követő 15 napon belüli befizetés esetén az adott napon belül díjköteles időszakra és további két órai várakozásra számított várakozási díj, 15 napon túli befizetés esetén az egy órai várakozási díj negyvenszerese. E bekezdés alkalmazása során befizetésnek minősül a fizetési művelet elindítása is. A pótdíj kiszabásáról szóló értesítést a jármű szélvédőlapátján, vagy a járművön egyéb jól látható helyen kell elhelyezni.

A kezdeményezéssel kifogásolt jogszabály releváns rendelkezései és a bíróság vonatkozó észrevételei:

1999. évi LXXXIV. törvény a közúti közlekedési nyilvántartásról

2. § E törvény alkalmazása során

9. Üzembentartó: a jármű tulajdonosa, illetve akit a jármű jogszerű üzemeltetésére szerződés vagy más hitelt érdemlően igazolt jogcím alapján a járműnyilvántartásba bejegyeztek.

1988. évi I. tv. 15/C. § (1) bekezdése szerint ha a jármű díjfizetési kötelezettség alá eső várakozási területen díjfizetés nélkül várakozik, vagy a kifizetett várakozási időt egy óránál rövidebb időre történt fizetés esetén 5 perccel, egy órára vagy annál hosszabb időre történt fizetés esetén legalább 15 perccel túllépi, várakozási esetenként egy órai várakozási díjat, továbbá pótdíjat kell fizetni. A (2) bekezdés alapján a pótdíj összege a pótdíj kiszabásának napját követő 15 napon belüli befizetés esetén az adott napon belül díjköteles időszakra és további két órai várakozásra számított várakozási díj, 15 napon túli befizetés esetén az egy órai várakozási díj negyvenszerese. E bekezdés alkalmazása során befizetésnek minősül a fizetési művelet elindítása is. A pótdíj kiszabásáról szóló értesítést a jármű szélvédőlapátján, vagy a járművön egyéb jól látható helyen kell elhelyezni.

15/D. § (1) bekezdése alapján ha a várakozási díjat és a pótdíjat nem fizették meg a helyi önkormányzat, a 9/D. § (6) bekezdésében, valamint a Möt. 16/A. §-ában meghatározott szolgáltató a díj- és pótdíjfizetési felszólítást a várakozási terület díjfizetés nélküli használatának időpontjától számított 60 napos jogvesztő határidőn belül a jármű üzembentartója részére postai küldeményként, vagy más egyéb igazolható módon megküldi.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései szükség szerinti bírói indokolásokkal (vastagított vagy aláhúzott kiemelések a kezdeményező bíróságtól):

Alaptörvény

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a **feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan**, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait. 16

(2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.

A B. cikk (1) bekezdése, az R. cikk (2) bekezdése, a T. cikk (1) és (2) bekezdése és az I. cikk sérelmével a jogállamisághoz és jogbiztonsághoz való jog, a **jogkorlátozás arányossága és szükségessége elvei** ellentétesek a támadott jogszabállyal a rendelkező részben írtak szerint.

A jogbiztonságot szolgáló legfontosabb követelményeket tartalmazza a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX tv.. Ennek 2. §-a (1) bekezdése szerint a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. A (4) bekezdés szerint a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály (a.) megfeleljen az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, b) illeszkedjen a jogrendszer egységébe. Az Alkotmánybíróság az 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította, hogy: „A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.” A 11/1992. (III. 5.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „[a] jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan **világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel.** Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását.”

A bírói kezdeményezés tehát nem önmagában a jogállamiság, a jogbiztonság sérelmére hivatkozik, hanem egyrészt együttesen a fenti vastagított kiemelt a jogbiztonság részét képező

(tehát az általános hivatkozásoknál konkrétabb !) tartalommal, tehát a maga konkrétságában a jogbiztonság magját érinti (s nem túlzottan általánosan egy periférikus összefüggését), másrészt együttesen szoros összefüggésben a többi alaptörvény-ellenességi indokkal (lentebb).

Nem létezhet olyan közérdek, mely bármely jelen végzésben állított alaptörvény-ellenességet arányos, szükséges, előrelátható módon igazolná mint jogkorlátozást. Az ugyanis elfogadható jogalkotói megoldás, hogy miután a parkolási szolgáltató helyszíni munkatársa (parkolóőr) az autó belsejébe nem hatolhat be, hogy elhelyezze a büntetőcédulát, kénytelen kívül, azaz elvesztést, eltüntetését nem kizáró módon elhelyezni. Hiszen nem a szolgáltató tulajdona a parkolójegy nélkül parkoló személygépkocsi és a nem emelt pótdíjazás tömegessége folytán nem elvárható, hogy a nem emelt abszolút értelemben alacsony összegű pótdíjazást bonyolult, az üzemeltetés, a pótdíjazás költségeit aránytalanul megnövelő eljáráshoz, a büntetőcédula, a fizetési felszólítás szabályszerű kézbesítéshez kötné a jogalkotó, megnövelve ezzel közvetve, végső soron az alap-pótdíj összegét. A személygépkocsiról zárt rendszerű időszinkronos, a helyszín felismeréséhez alkalmas géppel készített fényképfelvételek kellő bizonyítékul szolgálnak, ráadásul rendszerint még a büntetőcédula kihelyezését is fotó igazolja (ottmaradását az üzembentartó észleléséig azonban nem !). A parkolást igénybevevőnek a közjegyzői, bírósági eljárásban megvannak a bizonyítási jogai az ellenbizonyításhoz. Így a nem emelt pótdíj büntetésnek a fizetési felszólítás kézbesítéséhez kötésének hiánya a kezdeményező bíróság szerint sem kifogásolható alkotmányosan.

Más azonban a helyzet a parkolási eseménytől számított 15 napon túli pótdíjfizetési kötelezettséggel. Egyrészt e körben a tömegesség a nem emelt, határidőben teljesített parkolási pótdíjazáshoz képest már nem áll fenn, így a kapcsolódó üzemeltetési költségek sem, de ha igen, akkor is csökkenő súllyal, tehát nem arányos jogkorlátozásként a növekvő parkolást igénybevevői jogi, jogos érdekbeli tétellel szemben. Másrészt az emelés polgári jogi szankciós jellege (hasonlóan a kötbérhez, késedelmi kamathoz) szigorúbb elvárásokat támaszt fogyasztóvédelmi szempontból is a szolgáltató felé, ha pedig a pótdíjazott parkoló jármű üzembentartója cég, akkor az általános polgári jogi együttműködési kötelezettség szempontjából szintén a szolgáltató irányába. Ha ugyanis az üzembentartóhoz nem jutott el a kihelyezett büntetőcédula, akkor felróhatósága hiányát nem bizonyíthatja, hiszen nemleges bizonyításnak nincs helye, s ez a körülmény önmagában érinti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert a mentesüléshez ezen alkotmányellenes jogszabályi környezetben éppen erre lenne szüksége. A jogalkotó előtt semmilyen akadályja sincs a szükség szerinti 15 napos a pótdíj növekedéséhez vezető határidő helyett hosszabb határidő inkorporálásának. Ezzel és ennek hiányában is előírhatja a pótdíj növekedésére vonatkozó jogkövetkezményére figyelmeztetéssel a fizetési felszólítás szabályszerű kézbesítését. Dönthetne úgyis, hogy nem ír elő a jövőben sem ilyen szabályokat, de akkor a pótdíj emelkedéséről szóló szabályt törli (s kötbérijellege miatt késedelmi kamatot se ír elő). E módoszatok valamelyikével tesz csak eleget a jogbiztonság követelményének, különös tekintettel a vastagított kiemelt elemeinek: jogkorlátozás arányossága és szükségessége, a jogszabályok, magatartási szabályok "... világos és egyértelmű megfogalmazása, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel".

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A szabályozás ésszerű objektív ok nélkül tesz különbséget a mikuláscsomaghoz (alap-pótdíjtarozás büntetőcédulája) hozzájutó és nem felróhatóan nem hozzájutó parkolást igénybevevő között az emelt pótdíjfizetési kötelezettség tudomással v. tudomás nélküli beállta kérdésében. Ugyanis nem aránytalan nehézséggel, költségekkel járó lehetséges jogalkotói megoldás nélkül a mikuláscsomaghoz hozzá nem jutó fogyasztó (v. nem fogyasztó) nem kerül abba a mérlegelési helyzetbe, hogy vállalja-e vélt vagy valós jogi igazsá védelmét a közjegyzői fizetési meghagyásos és bírósági eljárásban az emelt pótdíj kockázatával pervesztessége esetére vagy sem. Sérti a szabályozás ezzel a diszkriminációval az Emberi Jogok Európai Egyezménye 14. cikkét is.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A szabályozás által okozott hátrányos helyzet folytán a legalaposabb, leginkább jogszerű hatósági (akár közjegyzői fizetési meghagyásos), bírósági eljárás sem tarthatja be a tisztességes eljárás követelményét, hiszen a jogszabályokat, amíg azokat alkalmazni kell, mert nem alkotmányellenesek, ezen igazságtalan kedvezőtlen eredménnyel alkalmazzák. Azaz az összehatásban tisztességtelen jogi előírás tisztességes alkalmazása tisztességtelen eredményre vezet. Ez persze elvben minden ilyen bírói kezdeményezésnél igaz, ezért további bírói indokolás szükséges e körben. Az a quasi vélelem él ugyanis a hatályos Alaptörvény-ellenes szabályozás miatt, hogy elég a szélvédőre kihelyezése a büntetőcédulának az alap-pótdíjról, mert az érintett üzembentartók többnyire valós hozzájárítása ehhez (túlnyomórészt történt „kézbesítés”) egyenlő a minden üzembentartó érintett hozzájárásával, részére történt sikeres kézbesítéssel, **s e quasi vélelem a pótdíj automatikus növekedése tekintetében megdönthetetlen** a parkolást igénybevevő üzembentartó által a jogi szabályozás alapján (ténylegességét a bíróság sem vizsgálhatja), de egyébként ha megdönthető lenne akkor is alkotmányellenességet okozna a nemleges bizonyításra kötelezés. A Tisztelt Alkotmánybíróság viszonylag szigorú mérlegelési gyakorlata tükrében, ami az alkotmányos jog magjával konkrétan és egyértelműen összefüggő sérelem kívánalmát illeti, a kezdeményező bíróság elsősorban tehát e quasi (quasi, mert nem jogszabályhely szerint kifejezett, s mert a további büntetési feltétel elő nem írása mint közvetett indokból következik) vélelem megdönthetlenségére hivatkozik mint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére, mert ez az elem, ami a szigorú mércének bizonyosan megfelel. A szabályozás ellehetleníti az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési elvek betartását. Mivel a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény Q cikkének (2) és (3) bekezdése alapján figyelemmel van a

Strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatára, megjegyzendő, hogy a 6. cikk és a 13. cikk szerinti azonos jog is megszegésre kerül.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A befizetendő emelt pótdíj a parkolást igénybevevő 2013. évi V. tv. (Ptk.) 5:13. § szerinti tulajdonát, vagyonát csökkenti nem arányos és nem feltétlenül szükséges korlátozással, úgy, hogy hitelt érdemlően igazolhatóan nem mérlegelhette a pótdíj növekedése előtti teljesítést vagy a nemteljesítés kockázatát (ideértve: meg tudja-e védeni vélt vagy valós jogi igazát nemfizetés esetén, ha jogtalanak tartja a pótdíjazást).

M) cikk

(2) ... Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

A kifogásolt szabályozás azért is alaptörvény-ellenes, mert sérti az M. cikk (2) bekezdése szerinti fogyasztói jogok védelméhez való jogot. A fogyasztóvédelem ugyanis megkívánja, hogy a fogyasztó csak akkor nézzen szembe emelt polgári jogi szankcióval, kötbérszerű pótdíjjal, ha értesítették arról, hogy saját döntésével, magatartásával elkerülheti azt (a pótdíjfizetés 15 napon belüli teljesítésével) vagy éppen vállalja az emelt pótdíj teljesítése veszélyét jogi igazata tudatában, s a jogérvényesítési kockázatot is vagy pusztán könnyelműségből. Az emelt pótdíj fizetési kötelezettség beálltanak szerencsejellege – a büntetőcédulához hozzájutás kérdésében a véletlenszerűség dominál, más kötelező 15 napon belüli kézbesítési előírás hiányzik - nem elfogadható, a szankció felrőhatóaságtól függetlenné is válhat a legkevésbé sem atipikus esetben, az előzetes értesítés nem fogyasztóbarát mivolta nem igényel részletesebb kifejtést, elég a fogyasztóvédelmi törvény (Ftv. - 1997. évi CLV. tv.) Preambulumát („megfelelő tájékoztatáshoz való jog”) idézni vagy a 2013. évi V. tv. („új” Ptk) 6:104. § (1) bekezdése j.) pontját, 6:102. §-ának (1) bekezdését, bár természetesen ezen Ptk. szakaszok szerződéses feltételekre vonatkoznak, de ezek alapján megítélhető a jogi szabályozás (mely automatikusan része a szerződésnek) „tiszteletlensége”, végső soron alkotmányellenessége is.. A 93/13 EKG Irányelv Melléklet 1. e.) pontja szerintihez hasonló esetkör („a kötelezettségét nem teljesítő fogyasztótól aránytalanul magas összeg megfizetését követelik meg kártérítés címén;”) is bekövetkezik a szabályozás folytán, arra figyelemmel, hogy bár természetesen ezen Irányelv szerződéses feltételekre vonatkozik, de ennek alapján megítélhető a jogi szabályozás (mely automatikusan része a szerződésnek) „tiszteletlensége”, végső soron alaptörvény-ellenessége is. A 15 napon túli pótdíjösszeg attól is aránytalanul magas, hogy nem előzi meg előzetes figyelmeztetés, nemcsak abszolút nagyságában (negyvenszeres !). Az Alaptörvény-ellenesség mérlegelésénél a 93/13 EKG Irányelv Preambuluma alábbi mondatai különös tekintettel figyelembe jönnek: „...mivel a fogyasztók hatékonyabb védelme a tisztességtelen feltételekre vonatkozó egységes jogszabályok elfogadásával érhető el;... mivel a tagállamok bíróságainak és közigazgatási szerveinek megfelelő és hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerződésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását,...”.

Budapest, 2018.05.28.

dr. Szepesházi Péter
bíró

